

Sygn. akt VIII Gz 19/16

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący : SSO Wojciech Wołoszyk

Sędziowie : SSO Barbara Jamiołkowska

SSO Elżbieta Kala

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2016 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) s.c. w B.

z udziałem (...) sp. j. w N.

o udzielenie zabezpieczenia

na skutek zażalenia dłużnika

na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 18 grudnia 2015 r. , sygn. akt VIII GCo 354/15

postanawia:

oddalić zażalenie

SSO Barbara Jamiołkowska SSO Wojciech Wołoszyk SSO Elżbieta Kala

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy udzielił wnioskodawcom zabezpieczenia roszczenia w sprawie wszczętej w elektronicznym postępowaniu upominawczym przed SR Lublin-Zachód w Lublinie o sygn. akt VI Nc-e 1751311/15 przez zajęcie wierzytelności przysługującej zobowiązanej , bliżej opisanej w powyższym postanowieniu. Sąd I instancji uznał wniosek o udzielenie zabezpieczenia za zasadny. Sąd miał na uwadze fakt, że powodowie dostatecznie uprawdopodobnili istnienie roszczenia przeciwko zobowiązanej (pозwanej). Ponadto za uwzględnieniem wniosku przemawia okoliczność, że pozwana posiada zadłużenie u innych podmiotów, co mogłoby uniemożliwić w praktyce zaspokojenie roszczeń powodów. Powódka zatem posiada interes prawny w żądaniu udzielenia zabezpieczenia i uprawdopodobniła zasadność roszczenia.

Z art. 730¹ § 1 i 2 KPC wynika, że udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. W myśl art. 747 pkt 1 KPC zabezpieczenie roszczeń pieniężnych może nastąpić przez zajęcie wierzytelności lub innego prawa majątkowego. W tej sytuacji Sąd na mocy art. 730 § 1 KPC orzekł jak w sentencji.

Zażalenie na powyższe postanowienie wnieśli dłużnicy. Ich zdaniem wnioskodawcy posłużyli się dowodami w postaci niepotwierdzonych za zgodność z oryginałem wydruków pochodzących z KRD. KRD jest zaś prywatnym rejestrem, w którym zamieszczane są informacje o zadłużeniu podmiotu gospodarczego bez żadnej weryfikacji co do zasadności i wymagalności takiego roszczenia. Jak wynika z przedłożonych dowodów o rzekomym istnieniu zobowiązań mają świadczyć jedynie faktury. W żadnym wypadku nie ma tam jakichkolwiek orzeczeń sądowych, zasądzających należności. Powód nie wykazał zatem interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Dłużnicy wnieśli o zmianę zaskarżonego postanowienia i oddalenie wniosku.

Wnioskodawcy w odpowiedzi na zażalenie wnieśli o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Zażalenie okazało się niezasadne.

Słusznie podnieśli wnioskodawcy, iż dłużnik w uzasadnieniu swojego zażalenia nie zaprzeczył istnieniu zobowiązań wobec wnioskodawców oraz innych podmiotów, opierając swoje zażalenie głównie na twierdzeniu, iż dowody przedstawione przez Uprawnionych są niewiarygodne. Zasadnie uprawnieni wskazują, iż wydruk z Krajowego Rejestru Długów, jest wydrukiem z systemu elektronicznego i nie podlega poświadczeniu „za zgodność z oryginałem”, gdyż oryginałem jest zapis elektroniczny a zatem strona nie może porównać kopii z oryginałem i tym samym stwierdzić zgodności tejże kopii z oryginałem. Bezpodstawny jest także zarzut iż wśród przedstawionych przez uprawnionych dokumentów dla uprawdopodobnienia istnienia ich roszczenia nie ma orzeczeń sądowych zasądzających należności.

W myśl art. 730¹ kpc przesłanką udzielenia zabezpieczenia jest uprawdopodobnienie roszczenia oraz interesu prawnego w uzyskaniu zabezpieczenia. Nie ma wymogu aby roszczenie oraz interes prawny uprawdopodobniać wyłącznie za pomocą orzeczeń sądowych. Zdaniem Sądu Okręgowego dołączona do wniosku dokumentacja była wystarczająca dla udzielenia zabezpieczenia. Należy wskazać, iż dłużnicy kwestionują rzetelność wpisów do Krajowego Rejestru Długów, w żaden sposób nie podważając istnienia zobowiązań tam wymienionych. Zażalenie jest zatem wyłącznie polemiką ze słusznym orzeczeniem Sądu I instancji.

Sąd Okręgowy oddalił zatem zażalenie w myśl art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.

SSO Barbara Jamiołkowska SSO Wojciech Wołoszyk SSO Elżbieta Kala